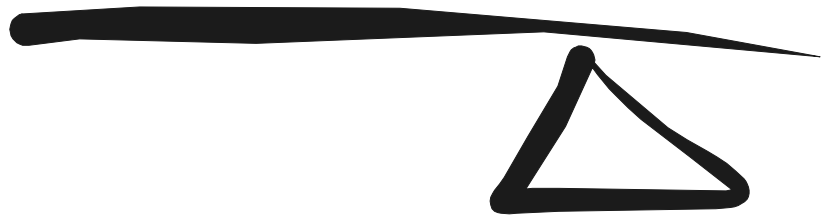


# LÁVKA



FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ 52. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI 2003. . . . . číslo 4

Svátek má:  
Radomír, Radomíra  
V pozadí jména stojí „rada“.

3. července 2003

Pranostika na tento den:  
Začátek Psích dnů, tradičně  
největší horka roku.



Lávka spojuje dva břehy, které  
nemají zpravidla daleko od sebe

## STRANA 2-3

... jak se dostat k loutko-  
vým hrám  
... jak to viděla porota

## STRANA 4-5

... co o sobě napsaly sou-  
bory, hodnotící seminář,  
střípky ze seminářů

## STRANA 6-7

... soutěžte o mobil a další  
výhry  
... nabídka pro loutkoherečky

## STRANA 8-9

... Štěpán Filčík a Mirka  
Venclová  
... do druhé poloviny letoš-  
ní Loutkářské Chrudimi

## STRANA 10-11

... anketka, výstava v di-  
vadle, z redakční krabičky,  
historie časopisu Loutkář

## DNEŠNÍ FERMAN

### Velký sál Divadla Karla Pippicha

17.00 Pastýřka (Tlupatlapa, Svitavy)  
20.00 Pastýřka (Tlupatlapa, Svitavy)

### Malá scéna Divadla Karla Pippicha

14.00 Okolostola (DNO, Hradec Králové)  
4 + 1 (DNO, Hradec Králové)  
16.00 Okolostola (DNO, Hradec Králové)  
4 + 1 (DNO, Hradec Králové)  
18.00 Okolostola (DNO, Hradec Králové)  
4 + 1 (DNO, Hradec Králové)

### Divadlo MED

10.00 Na stropě (Záchvat, Hradec Králové)  
Rámy + Vernisáž (KALD DAMU, Praha)

14.00 Jak se Petruška ženil (Podivíni, Podivín)  
16.00 Jak se Petruška ženil (Podivíni, Podivín)  
18.00 Jak se Petruška ženil (Podivíni, Podivín)

### Letní scéna u Divadla Karla Pippicha

19.00 Petr Muk

### Měšťanská restaurace Muzeum

21.00 KŘESLO PRO HOSTA,  
tentokrát dvojkřeslo pro Jiřího Středu a Iyu Peřinovou

### Muzeum loutkářských kultur

23.00 Noční prohlídka

**Vážení seminaristé,** choďte na představení, která jsou pro Vás vyhrazena – viz. Vykřičníček! Působíte jinak velké komplikace pořadatelům a napříští do sálu už nebudete vpuštěni!

VEMTE LAVKU C.3, STR.11 A NASTAVTE JI PROTI SVETLU A STANETE SE SVEDKY ZAJIMAVE



## JAK SE DOSTAT K LOUITKOVÝM HRÁM

- knihovny  
- Divadelní ústav, divadelní oddělení muzeí, časopis Loutkář a loutková divadla

Jak najít nejbližší knihovnu? Nejlépe přes internet. Zadejte si adresu Krajské vědecké knihovny v Českých Budějovicích: [www.cbvk.cz](http://www.cbvk.cz), která má dokonale zpracovaný soupis všech knihoven v ČR. Klikem na kolonku Česká republika (Vlevo na stránce v menu) se dostanete na seznam knihoven, seřazený podle působnosti (vědecké, městské atd.). Kliknutím do názvu knihovny se dostanete vždy alespoň k adrese, telefonu či e-mailové adrese knihovny, o kterou máte zájem.

Pokud má knihovna elektronický katalog - a dnes už jich je poměrně dost - najdete tuto informaci už přímo v seznamu knihoven. Kliknutím na tento údaj se dostanete do katalogu. Abyste zjistili, jak je na tom knihovna s loutkovými hrami, je nejlepší hledat podle tzv. klíčových slov - loutky, loutkové divadlo, loutkové hry. Zobrazí se všechno, co má knihovna dle uvedených klíčových slov ve fondu.

Nebojte se hledat i ve vědeckých knihovnách - právě ony měly poměrně dlouhou dobu právo tzv. povinného výtisku, to znamená, že dostávaly všechny knihy, které u nás vycházely, tedy i ty, které vydávala např. DILIA, organizace zastupující práva autorů, ale také s povinností jejich dílo šířit a nabízet.

Poměrně dobrou nabídku her má divadelní oddělení Městské knihovny v Praze, ale i Moravská zemská knihovna v Brně, či Vědecká knihovna v Olomouci. Upozorňujeme na možnost tzv. meziknihovní výpůjční služ-

## DOBŘÁ RADA

by: informujte se ve vaší knihovně, zda takové služby zprostředkovávají. (Mohou pro vás vypůjčit z jiné knihovny knihu, kterou potřebujete a ve fondu vaší knihovny není.)

Divadelní ústav Praha - Celetná 17 - knihovna. Nachází se též na internetové adrese: [www.divadelni-ustav.cz](http://www.divadelni-ustav.cz). Kliknete v menu na kolonku Služby veřejnosti a následně Knihovna a Hledat v katalogu. Když si zadáte klíčové slovo loutky a označíte typ dokumentu: divadelní hry, zobrazí se vám soupis cca 2 400 titulů loutkových her ve fondu knihovny Divadelního ústavu. Kliknutím na název se dozvíte upřesňující informace o hře a signatury knihy. Na stránce knihovny DÚ najdete i její půjčovnou dobu a další potřebné údaje. Tato specializovaná knihovna má ve fondu i loutkové hry, které nevyšly tiskem, ale hrály se v loutkových divadlech.

Své knihovny s dramatickou literaturou mají i divadelní oddělení Národního muzea



v Praze, Moravského zemského muzea v Brně i Muzea loutkářských kultur v Chrudimi. Tyto knihovny nejsou pro širokou veřejnost, ale zájemcům o divadelní literatu-

veškerých českých divadel, souborů, agentur, divadelních škol i institucí, včetně e-mailů, telefonů, jmen dramaturgů, či tajemníků divadel. Doporučujeme nevolat do divadla, že potřebujete půjčit hru, v níž vystupuje: princezna, Honza, drak a Kašpárek, které máte ve svém divadle. (Dramaturgové mají občas i takovou zkušenost!) Neočekávejte také, že divadlo vám hru zajistí, přepíše, zašle, ale dobrou radu jistě rádo poskytnou.

Jistě vám tímto neposkytujeme vyčerpávající možnosti, vždyť je třeba pracovat iniciativně, vytrvale a s patřičným nasazením: co hledám najdu.

/tyto informace redakci poskytla Eva Jančková, dramaturgyně Divadla Radost a pracovnice oddělení informací brněnské knihovny Jiřího Mahena/



# ZE ZASEDÁNÍ POROTY



Anatomie, DNO

## Záchvat Hradec Králové – Na stropě

Představení začalo slibně. Rozběhlo se rychlým tempem s náznakem maňáskům vlastní rakvičkárny (například „zastřívání“ babičky, reálné rekvizity...). Pěkná je výprava a nepostrádá vtíp. Vtipné je také nastolení situace s ateliérem na stropě. Ale právě od tohoto okamžiku se hra stává více konverzačkou, než rakvičkárnou. Přitom původní text Jirky Polehni není určitě bez šancí. Jen by stálo za úvahu rezignovat na některé sekvence, které celek zbytečně retardují (například zbytečně časté vstupy sousedek) a hru proškrtat, aby mohla inscenace dostat zvolenému žánru. Také v herectví nejsou principy rakvičkárny dotaženy – nejen ve hře s loutkou, ale především v hlasovém projevu některých postav. V tomto ohledu nejlépe vychází maminka a obě děti, nejméně pak tatínek a novinářka. Tak zvané „erotickou“ scénu novinářky pak rozhodně nelze považovat za zdařilou. Jinak by ale tato v podstatě anekdota, evokující Doktora Zvonka Burkeho, po určitých úpravách mohla být skutečně dobrou zábavou s čitelným hořce společenským podtextem.



## Tak co?! Chlumečtí nad Cidlinou – Dokud nás čápi nerozdělí

Chlumečtí nás rozhodně potěšili a pobavili, jak svou invencí a řadou pěkných nápadů, tak radostí ze hry a vlastní existence na jevišti. Problém vidíme v nevyrovnanosti úrovně jednotlivých epizod, veršů i nápadů a v kompozici celku, kterému přece jen chybí gradace. Protože nejlépe, nejčistěji a nejnápaditěji jsou provedeny počáteční epizody a pak už se nápady poněkud opakují. Pokud jde o výtvarnou stránku, líbily se nám loutky z ponožek, čepic... Ale prasátko je najednou poněkud jiného ražení. Možná by také mohlo být více využito skutečnosti, že paraván kryje herece jen částečně a pokusit se více se herecky prosadit (řeč nohou). Přes uvedené připomínky je ale nesporné, že inscenace vychází ze založení, možnosti a schopností mladých herců, z jejich citění práce s loutkou.

## DNO Hradec Králové – Anatomie, Goméz

Anatomie je výtvarně, hudebně i herecky precizně vybudovaná miniinscenace. Zaujala nás doslovností metafory (například „sežrání laskou“), loutkohereckým projevem, přesným „timingem“ i zřetelnou pointou. To jsou věci, které jsou Dnu vlast-

ní, stejně jako energie, která z veškerých jeho produkcí vyzařuje. Goméz se v představení, které porota viděla, poněkud rozpadl ve vyznění pointy. A to i přes improvizaci schopnosti herců při hledání neplánovaně ztraceného Goméze (střapečku z klobouku). To je jen důkazem toho, jak důležitá je u miniinscenací Dna přesnost provedení. Že to, co na první pohled vypadá jakoby nahodilé, je ve skutečnosti promyšleně vypracováno.

## Dospělá embrya Hradec Králové – Nezbedná kůzlátka

Je to úžasné loutkové divadlo, kdy se část těla herečky osamostatní a stává se loutkou. Už když se před námi rozprostře paraván-louka z hereččiných svléknutých šatů, zpozorníme. Sledujeme zodpovědný obličej a jakoby vážné vyprávění dětem a proti tomu decentní, citlivou a něžnou práci s „marionetami“ – ženskými půvaby (kůzlátka) vedenými ramínky podprsanky. Kůšilka se stává domečkem pro kůzlátka, lyžařská rukavice vlkem, který je sežere. Je to představení esteticky čisté a cudné, protože eros není v žádném případě pornografií.

Právě proto, že se herečka Lenka Košťáková do choulostivých věcí nepokládá a interpretuje je decentně a zcela samozřejmě a s čistotou.

## Čmukaři Turnov – Kam se poděly kočičí jazýčky

Je nesporně dobrým nápadem vybrat si pro děti žánr detektivky. Ale v jeho realizaci sledujeme v inscenaci Čmukařů řadu problémů, které jsou podle našeho názoru převážně dramaturgicko režijního charakteru. Nejsou zcela jasně definovány postavy. Jaká je vlastně čarodějnice Sáva? Proč kladě detektivovi překážky? Jen pro své potěšení nebo má nějaký důvod a má být jeho záporným protikladem a soupeřem? A kdo je vlastně vypravěčem příběhu? Taky trochu zaniká „zmanipulovanost“ koček. Čokoládové kočičí jazýčky jsou nám jasné od počátku. A proč úvodní módní přehlídka? Neorientujeme se zcela. Přitom v detektivce, aby nás bavila, měli bychom být ve znalosti vývoje příběhu krok před detektivem nebo alespoň stejně s ním. To se nedaří. Ztrácíme se ve spoustě drobných dějových zápletek. Ale některé jednotlivosti nás baví – Dřimal. Celek bohužel působí poněkud unaveně a přímo zdoluhavě.



Dokud nás čápi nerozdělí, ZUS Chlumeč nad Cidlinou

BYCH SI D.N.A. OD DNA A PAK BYCH SE ODRAZILA OD DNA. KATKA P. .. \*.. CMUKARI, KOCICI



### Seminář D - Příběhy kolem nás

...vstoupili jsme do budovy „zdravky“ a ocitli jsme se ve strašidelném nočním lese, sýčkové, kapradiny, větvičky, různé zvuky provázely poutníky na cestě po schodech se zavázanýma očima



### Seminář B - Předmět jako loutka

...uprostřed učebny židle v kroužku, všichni soustředěni, debatují o úterních představeních. Pavel nám vysvětluje, že mají mezi sebou členy děčinského souboru, téma jasné – Mause Musaka

...moc, závist, bohatství, podřízenost, manipulace, děti pojmenovávají situace, vztahy

...v co se promění hlavní postava – oheň? mosaz?, kde zůstali jeho věrní, vzbuřili se přece! nebo se proměnili?

...děti se snaží odkrývat symboliku, členové souboru pomáhají vysvětlit nejednotné výklady, Ivana a Pavel jen lehce zasahují svými postřehy, zpřesňují výklady, posouvají témata dál. Vše je tak lehké – poslouchají se navzájem, bez ostychu říkají své názory, jsou si rovnocennými partnery a nikdo je neřídí!



### Seminář C Divadlo obrazu a zvuku

...tak tady je rachot! všichni v pohybu, každý něco v ruce drží – tu loutku, tu hudební nástroj, Jirka drží paličky na buben, buben uprostřed místnosti = dirigentský a režijní pultík zároveň

...zkouší se situace – Mackie Messer, Jirka radí – otočte se na ně a udělejte takovou tu pózu jako „přichází Karel Gott“, bude to tedy – tády, tády tam! A vy začnete zpívat potom bum bum ta, bum bum ta, táda dá dá. Musí to být jen takový pink, když je to taková srandička

...všichni pořád ladili, cinkali, Jirky se na něco ptali. A pak nám tu situaci zahráli. A bylo to pink a bum.

### Hodnotící seminář

**Štěpán Filčík** - vyzívá k aktivitě i mimo témata vymezená seminářem Ludka Richtera

**Luděk Richter** – nový pokus o vytvoření kulatého čtverce, nejde o hledání chyb za každou cenu, ale o rozvoj našeho divadelního myšlení

**Seminaristé** – téma vypravěč, kladli jsme si otázku, jaký má smysl, aby vypravěč v představení byl, objevil se u Budulínka (Praha), u beránků (Rakovník) i u princezny (Liberec), např. u beránků – jaký byl vztah vypravěče k příběhu? – měli nám pomoci pochopit, co tím mysleli

**Robert Smolík** – usnadňovali cestu k pochopení, ale špatně

**Jiří Vyšehlid** – vypravěč mnohdy bývá v představení proto, aby divadlo nenudilo, ohradil se proti tomu, aby se z inscenací vytahovaly jen segmenty, mělo by se nejdřív hovořit o inscenaci jako o celku

Po vášnivě debatě auditoria a hlasování vracíme se k hodnocením jednotlivých představení. Alena Exnarová přečte hodnocení poroty na představení Beránci a ospalý čert divadla Před branou

**Luděk Richter** – nedramatičnost, vypravěč rozmělnuje, hudba zpomaluje děj

**Karel Makonj** – vypravěč nebyl dramatickou postavou, ale zdvojoval a retardoval příběh

**Jiří Vyšehlid** – hudba tomu ublížila nejvíc, hudba na divadle nemůže být „normální“, tohle byl folklórní soubor a k tomu si udělali divadlo

**Blanka Luňáková – Josephová** – soubor nám řekl, že to tak chce dělat, protože děti si jejich písničky po představení zpívají a je to těší.

**Seminaristé** – je to koncert, divadlo je navíc

**Pavel Němeček** – děti z našeho semináře měly problém se scénografií, která pro ně byla zavádějící

**Seminaristé** – třikrát se divák dozví, o co jde – v obraze, od vypravěče a z písniček

**Alena Exnarová** – hodnocení O princezně, která mluvila cizí řečí (Spojáček – Liberec)

**Karel Vostárek** – když byly loutky živými obrazy, bylo to fajn

**Karel Makonj** – k tématu by stačily plošné loutky

**Soubor** – máme sadu loutek, ale jen kvůli tomu s nimi nehrajeme. Nejsme schopni dělat na každé představení loutky nové. My jsme marionetáři a chceme jimi zůstat

**Luděk Richter** – nejzajímavější vztahy vypravěčů se vytvářejí autenticky před námi, proti tomu stojí plošnost a statičnost loutek

**Jiří Vyšehlid** – fungovalo to jako akvárium, syndrom divadla Spejbla a Hurvínka

**Karel Vostárek** – mělo by se hledat přesnější využití loutek

**Alena Exnarová** – hodnocení Před lesem, za lesem (Bateteba – Brno)

**Robert Smolík** – les na plátně byl velký nesmysl, moc mě to ale bavilo, protože to nebylo divadlo předmětů, ale byly to loutky, úžasné a skvěle vedené

**Soubor** – tohle je čtvrtá verze loutek ze smetiště, Tomáš je dělal pro sebe a hrál s nimi v pleněru na trávě a pak jsme to rozpracovali pro nás dva

**Robert Smolík** – ty loutky jsou úžasné ve stylizovaném prostředí, na trávě by to bylo pro „kotlíkáře“

**Pavel Němeček** – děti nevzaly avantgardní pojetí loutek, líbil se jim boj, ale ztrácely se v příběhu

Hledání tématu přerostlo v hlasování

**Karel Vostárek** – téma je dáno i tím, že jsou na jevišti chlap a ženská, je v tom obecná symbolika

**Alena Exnarová** – hodnocení Věci slepičí (Loutkino – Brno)

**Luděk Richter** – problém je v autenticitě dětí na jevišti, mechanicky klapou zobákem a koukají ne na loutku, ne na partnera, ale na nás, jestli se dost smějeme, bylo to nejneautentičtější letošní představení, hejno opiček bez vztahu k tomu, co dělají

**Seminaristé** – mají vůbec vztah k loutkám, které vodí, kdo je dělal?, - viděla jsem představení z boku a viděla jsem za paraván – děti si vzájemně pomáhaly, komunikovaly spolu, -mladší i starší děti dělaly všechno stejně, měly stejný úkol

JAZYCKY; 17HOD > NEVSTOUPIL JSEM DO TEZE PU REKY. JE MI LITO, ALE ZOUFALE TO NEFUN-

## Regionální loutkářská přehlídka v Jesličkách Hradec Králové

Představení souboru **TLUPATLAPA při Dramatické školičce ve Svitavách**, bylo skutečným vrcholem letošní regionální přehlídky. Letos nastudovali Jeffersonovu Pastýřku (scénář Jana Mandlová, režie Jana a Karel Šefrna). Volba předlohy, zdánlivě tematicky přesahující věk a zkušenosti inscenátorů, se ukázala být prozíravá a scénář, který na jejím základě vznikl, se stal velmi dobrým východiskem k jevištní realizaci. Je to inscenace ve volbě prostředků čistá, střídáma, přesná a právě proto nesmírně emotivně působivá.

V inscenaci **DNA Okolostola** (režie Jirka Jelínek) je na jevišti stůl, dvě židle, dva lidé – muž a žena. Začíná inscenace – hraní si se slovíčky a doslovností, s předměty, spolu navzájem. Vrstvení nápadů a ptákovin. Postupně sledujeme stále menší ochotu partnerky hrát si. Sledujeme postupnou proměnu jejího vztahu k partnerovi. A je to kompaktní inscenace. Jsou tu nápady a hravost jako vždy. Ale je tu navíc jiná a přesně zvládnutá herecká poloha.



Podobně existenciálním tématem se zabývá také inscenace hry Tomáše Komárka **4 + 1**. Sejdou se dva spřátelené manželské páry. I když se na sebe těšily, hovory vážnou. Tak se pustí televize (zprávy), potom video. Text je výborný, ani slovo navíc. Trapnost vše-

ho konání je to hlavní, co si uvědomujeme. Funguje to především proto, že herci v čele s režisérem Kamilem Bělohávkem nesáhli po prostředcích grotesky, které by se snad mohly nabízet, ale že jejich herectví je sice stylizované, ale pravdivé a uvěřitelné.

Zapsala A.Exnarová

## XXXVII. Třebíčské loutkářské jaro

Na prvním místě si vybojoval nominaci k výběru na Loutkářskou Chrudim LS Podivín z Podivína inscenaci **Jak se Petruška ženil** autorů Oskara Baťka a Zdenka Říhy.

Skupina šesti herců projevila smysl pro nadsázku mluveného slova, rasanci při práci s loutkou v řadě typicky „rakvičkových“ špílů, smysl pro tempo a rytmus hry. Působila vyrovnaným dojmem bez výkyvů.

Mirko Matoušek

### Gomez + Anatomie (DNO, Hradec Králové)

- jsou hrozný exhibicionisti, - líbilo se mi, jak se děcka dala dohromady (v závěru i s Tak co?), - já jsem nevěděla, že jsou společně, - to se daly na místě, ne?, - v Anatomii se mi líbila loutka

### Nezbedná kůzlátka (Dospělá embrya, Hradec Králové)

- to nevím, co bych na to řekl, - jak až se moc dá hrát s tělem, viděl jsem dost, hrát s ušima, nohama, rukama, nosem, ale ňadrama ještě ne, průlom, - ještě že na tom nebyly děti, - zajímavý, jakože bylo zapojený tělo a dávalo to i smysl dohromady

## Podivín, Podivín

**Jak často váš soubor hraje?**  
Podle možností, tento rok jsme se hráli 5 představení

**Jak dlouho váš soubor existuje?**

Od roku 1988

**Jak často zkoušíte?**  
2x týdně, když je potřeba i častěji

**Kolik inscenací ročně uvádíte?**

Jednu

**Podle čeho vybíráte texty vašich inscenací?**

Hledáme to, co se nám líbí.

**Kdo je vašim divadelním vzorem?**

Všichni kdo hrají dobré divadlo.

**Co na váš soubor ještě prozradíte?**

Nic.

Vlastik

## Záchvat, Hradec Králové

**Jak často váš soubor hraje?**  
V průměru jedenkrát měsíčně.

**Jak dlouho váš soubor existuje?**

Dva roky.

**Jak často zkoušíte?**  
Zhruba jedenkrát týdně.

**Kolik inscenací ročně uvádíte?**

Jednu.

**Podle čeho vybíráte texty vašich inscenací?**

Podle chuti.

**Kdo je vašim divadelním vzorem?**

To teda nevím.

**Co na váš soubor ještě prozradíte?**

Je to nepopsatelné společenství (pochopitelně v tom nejlepším).

JiPo

## Tlupatlapa, Svitavy

**Jak často váš soubor hraje?**  
Jak kdy, záleží na příležitostech.

**Jak dlouho váš soubor existuje?**

Od roku 1996.

**Jak často zkoušíte?**

Jedenkrát týdně.

**Kolik inscenací ročně uvádíte?**

Jednu.

**Podle čeho vybíráte texty vašich inscenací?**

Podle toho, co nám padne do oka. Je těžké oddělit zrno od smetí.

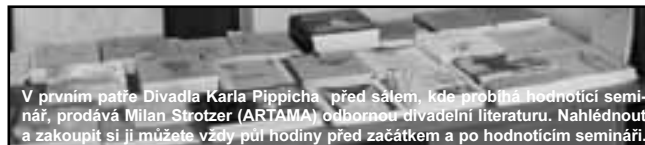
**Kdo je vašim divadelním vzorem?**

Céčko, béčko, děčko a někdy i áčko.

**Co na váš soubor ještě prozradíte?**

Onemocněl nám Karel Šefrna, a pokud se do zítřka nezdraví, kdo ví, kdo nás osvíti. Čímž si všichni přejeme, aby mu bylo dobře...

Tlupatlapa



V prvním patře Divadla Karla Pippicha před sálem, kde probíhá hodnocení seminář, prodává Milan Strotzer (ARTAMA) odbornou divadelní literaturu. Nahlédnout a zakoupit si ji můžete vždy půl hodiny před začátkem a po hodnocení seminářů.

## OHLASY

### Dokud nás čápi nerozdělí (Tak co?, Chlumec n. Cidlinou)

- já jsem nechápala lecky kvůli načasování, že to je konec vtípu, ale někdy jo, ale byli šikovný, - všichni byli šikovný, - obojí se mi líbilo

### Na stropě (Záchvat, Hradec Králové)

- příjemnej, lehce drsněj humor, bavila jsem se, - sice jsem to už viděla, ale je to pěkný, loutky i ty pocity jsou na loutkách vidět

GOVALO. TO NEBYLO DOJEMNÉ, ALE SMUTNÉ. SKODA, I TAK VAS MAM RAD. SNAD PRISTE. .. \* ..

# ZAŘADĚ JE!

...aneb soutěžní otázka na čtvrtek

Správnou odpověď na vpravo uvedenou otázku vhodte do schránky, která je ve foyeru Divadla K. Pippicha nebo doneste do redakce do 20.00 hodin. Ze správných odpovědí každý den vylosujeme tři šťastlivce, kteří vyhrají tričko.

**Včerejší správná odpověď:**

2. JAVA

**Dnes vyhrávají:**

opět Milan Zeman, Pavlína Horvátová a Gabriela Göttelová



**Dnešní otázka:**

HRDINA FRANCOUZSKÉHO MAŇASKOVÉHO DIVADLA SE JMENUJE:

1. JEAN
2. PULCHINELLA
3. GUIGNOLA



## Kašpárkova hra o mobilní telefon

**Pravidla:**

V čísle 1 až 5 zpravodaje 52. Loutkářské Chrudimi Lávkou bude zveřejněno po pěti soutěžních otázkách. Písmeno, pod kterým budete předpokládat správnou odpověď zapíšete do vašeho soutěžního kupónu. Ten byl zveřejněn v pondělním vydání Lávkou a je vydán i dnes. Zcela vyplněné kupóny musíte pak dopravit do redakce Lávkou v pátek do 20.00 hodin.

Na kupónu musí být čitelně vyplněna písmena správných odpovědí u všech 25 otázek. Pokud nebudete mít některé z vydání Lávkou, je možné v redakci Lávkou získat všechny již vyšlé otázky.

Z těch kupónů, které budou mít nejvíce správně vyplněných odpovědí, bude vylosován vítěz hlavní ceny.

Hlavní cenou je: **předplatné časopisu Loutkář 2004 a mobilní telefon s aktivovanou Go sadou.**

**Určení výherce:**

Vylosování vítěze proběhne při slavnostním vyhlášení výsledků 52. Loutkářské Chrudimi v sobotu 5. července 2003.



**Čtvrtá sada soutěžních otázek:**

**16) Ve vsi Libčany na Královéhradecku se na svatého Matěje 24. února narodil Matěj Kopecký. Bylo to roku:**

- a) 1775
- b) 1675
- c) 1875

**17) Rumunský básník Tristan Tzara byl zakladatelem uměleckého hnutí:**

- a) expresionismus
- b) futurismus
- c) dadaismus

**18) „Céčko“, soubor, který je pravidelným účastníkem LCH od roku 1971, má sídlo ve městě:**

- a) Lankšroun
- b) Svitavy
- c) Písek

**19) Co jsou to „FRŇOUSY“**

- a) pásky na kníry
- b) kníry
- c) knoflíky u krku

**20) Autor pohádkových knížek, literární historik, filmový kritik Václav Říha byl vlastním jménem:**

- a) Václav Thám
- b) Václav Tille
- c) Václav Tyl

zde odstříhni

### SOUTĚŽNÍ KUPÓN

Jméno a příjmení:					Adresa nebo telefon:				
Otázka číslo:	Odpověď:	Otázka číslo:	Odpověď:	Otázka číslo:	Odpověď:	Otázka číslo:	Odpověď:	Otázka číslo:	Odpověď:
1.		6.		11.		16.		21.	
2.		7.		12.		17.		22.	
3.		8.		13.		18.		23.	
4.		9.		14.		19.		24.	
5.		10.		15.		20.		25.	

DRUHAK > SUPÍ ASPIRUJI NA NEJVYCHYTANEJSÍ LOUTKU. POLEHNA GO! DNO ZASE JSTE ME

## LOUTKY A LOUTKÁŘI ZE SLOVNÍKU

I docela seriózní autoři psali pro loutkové divadlo. Například Alois Jirásek napsal původně pro dřevěné herce hru **TAJENKA**.

### VODOROVNĚ:

**A/** angl. olej; označení malých gramofonových desek; kouzelník ze smaragdového města (L.F.Baum); prací prášek

**B/** jméno zpěvačky Machálkové; druh sportovní lodi

**C/** šlechtické znaky; citoslovce smíchu; pohybuji se (autem)

### D/ **TAJENKA**

**E/** Evropanka; zkr. celostátního deníku; plavidla

**F/** zvuk zvonku; iniciály dirigenta Neumana; dětské citoslovce; angl. zkr. pro pána; zkr. starší

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
O										
C										
D										
E										
F										
G										

**G/** oslí citoslovce; autor Krysaře; otec otce; legendární čínský soudce

### SVISLE:

**1/** použití lepidlo

**2/** webový prohlížeč zkr.; archivační (komprimační) program; Hayerdahlův člun

**3/** přehození soupeře (např. v tenise); tajná policie sovětského svazu

**4/** Janiny noční představy

**5/** čeledín (pomocník)

**6/** díry (na punčošce); okamžitě

**7/** vzal mě do vazby

**8/** části vozů; německy sever

**9/** italsky ale; Deník Evropských Demokratů; angl. svatý (zkr.)

**10/** ochutnati

### Pomůcka: IE, MA, RAR

#### Z redakční krabičky

52. Chrudim,  
tam se už nenudim.  
Je tu velká zábava,  
ale žádná otrava.

Semináře v plném  
proudu,  
snad nepůjdem brzo  
k soudu.

Až bude ta sobota,  
nesmí být robot.

Milan Zeman – Brno

#### Z redakční krabičky

Nora a trpajzlík

Ej hora hora v ní hluboká nora

V té noře myš, která najde malý rýč.

Nechal ho tam trpaslík,  
který měl velký košík.

Ten košík byl plný malin.  
Aspoň se dobře najím.

Honza Chumchal  
14 let Valašské Meziříčí

### Setkání pro všechny, kteří do toho chtějí mluvit - témata k diskuzi:

komunikace mezi loutkáři \* vzdělávání loutkářů mimo LCh \* změna, respektive úprava statutu regionálních přehlídek \* LCh jako OPEN FESTIVAL \* a další

## FERMAN NA PÁTEK

### Velký sál Divadla Karla Pippicha

17.00 Kouzelný mlejn (Střípek, Plzeň)  
20.00 Kouzelný mlejn (Střípek, Plzeň)

### Malá scéna Divadla Karla Pippicha

14.00 Sredni Vaštar (ZUŠ Žerotín, Olomouc)  
Vesel u vesel den co den (ZUŠ Žerotín, Olomouc)  
16.00 Sredni Vaštar (ZUŠ Žerotín, Olomouc)  
Vesel u vesel den co den (ZUŠ Žerotín, Olomouc)  
18.00 Sredni Vaštar (ZUŠ Žerotín, Olomouc)  
Vesel u vesel den co den (ZUŠ Žerotín, Olomouc)

### Divadlo MED

10.00 Jak se Petruška ženil (Podivíni, Podivín)  
14.00 Proč mají sloni chobot (Jeden Eda, Hradec Králové)  
Kašpárek na skalním městě (BOĎI, Jaroměř)

16.00 Proč mají sloni chobot (Jeden Eda, Hradec Králové)  
Kašpárek na skalním městě (BOĎI, Jaroměř)  
18.00 Proč mají sloni chobot (Jeden Eda, Hradec Králové)  
Kašpárek na skalním městě (BOĎI, Jaroměř)

### Letní scéna u Divadla Karla Pippicha

19.00 Beatles revival

## Nepřehlédnutelná nabídka pro zkušené loutkoherečky

Rafi Peer Theatre Workshop, jmenovitě pan Faizaan Peerzada (nebo, že by Mrs. ?) se prostřednictvím organizací UNIMA a ARTAMA obrací s dotazem, zda by se v České republice našla odvážná loutkářka, která by v Pakistanu, po dobu třech měsíců, vedla loutkářskou dílnu pro děti. Pořadatel platí cestu tam a zpět, diety, úhradu stravování a ubytování. Na adresu Curator museum of puppetry Lahore, Pakistan, je třeba zaslat informace o loutkářské praxi a kvalifikaci jakož i pasovou fotografii.  
(e-mail: rptw@brain.net.pk) Hodně zdaru!

DOSTALI JELINEK GO! .. \*.. DOSPELA EMBRYA > KDYBYCH MEL SVALY & BYL VETSI ZVIRE PO-

## OSOBNOSTI A KANDRDASOVÉ



## Štěpán Filčík

- odborný pracovník, AR-TAMA Praha

**Co pro tebe znamená loutkové divadlo?** Loutkové divadlo je divadlo. A to bych chtěl podtrženě! Když jsem ještě studoval na katedře, přišla za mnou Jarka Odvárková, nyní Šiktancová – známá režisérka, a povídala: Hele, ty teď děláš to loutkové divadlo, to je tak úžasný, mě fascinuje divadlo, které se vyjadřuje neživou hmotou. Ona mi to vlastně takhle tenkrát pomohla odhalit. Je to tedy divadlo, které má specifické prostředky – neživou hmotu, kterou animuje.

**Kým jsi byl divadelně odkojen?** Když jsem byl malej, našel jsem doma starý Loutkáře někdy z roku 52, 53 (to jsem se zrovna narodil), já jsem to pochopitelně nečetl, ale fascinovaly mě ty loutky, pořád jsem si to prohlížel. Táhl mě to tenkrát víc k výtvaru, chodil jsem na lidušku a tam jsem se přes svoji učitelku dostal do loutkářského souboru Hanky Budinské. K ní jsem chodil asi od deváté třídy a já jsem byl odchovanej. Tady na Chrudimi jsme mnohokrát hráli. Spolupracoval jsem i s jejím dospělým souborem, později i jako muzikant. Po maturitě jsem šel hnedka na katedru, což byl sice omyl, ale jsem za něj rád. Pochopil jsem, jak všechno na di-

vadle musí sloužit sdělení. Vyzkoušel jsem si od divadla skoro všechny obory – výtvarno, muziku, herectví, a teď mě to nejvíc táhne k dramaturgii. K tomu základu divadla jako takovému.

**Máš nějaké divadelní pokušení?** Mám herecký pokušení, jako každý divadelník, ale vím, že herec dobrej nejsem, a tak je to jen velmi platonický. Herectví miluju na divadle ze všeho nejvíc. Pořád koukám na staré filmy, na ty Marvany a Plachty, co uměj s hlasem, jak sdělují vnitřní drama postav. Nejvíc mě ale bavilo dělat muziku pro divadlo. Miluju herectví a strašně rád mu posloužím muzikou. A to je moje největší pokušení.

**Jak se vyrovnáváš s úřednickým životem na Artamě?**

No je to úředničina, ale já jsem teď za ni vděčnej. Dostal jsem se k tomu jako slepej k houslím. Ten můj života běh mě posledních asi tak třináct patnáct let odvál od divadla. Toužil jsem udělat divadlo se svojí rodinou, ale to se nikdy neuskutečnilo. Dostal jsem se až do televize, kde jsem devět let dělal redaktora, dramaturga, režiséra i před kamerou jsem stál. Byla to neuvěřitelná zkušenost a doufám, že to ještě ve svém životě zúročím. Reorganizace v české televizi způsobila, že jsem byl odejit, dodnes nevím proč. Pak jsem půl roku hledal zaměstnání a naprostou shodou okolností jsem skončil v Artamě. Ten návrat zpátky je nesmírně zajímavý, já jsem zjistil, že celou tu oblast loutkového divadla dobře znám, na to jak dlouho jsem v ní nebyl. A ten odstup mi umožňuje nadhled. Známe se s profesionály, znám se se spoustou amatérů, takže je to návrat domů. Ano je to velká úředničina, ale vidím v ní smysl.



## Mirka Venclová

- od září studentka KALD DAMU, členka DNA a Jesliček

**Co pro tebe znamená loutkové divadlo?** Já ho mám strašně ráda, protože si dospěláci mohou hrát a je to regulérní a všichni ostatní jim to mohou závidět.

**Kdo tě divadelně odkojil?** Už v mateřské školce jsme dělali besídky pro rodiče a to už bylo nějaký předvádění se, pak jsme hráli divadlo na základce a díky paní učitelce na češtinu jsem se dostala až do hradeckých Jesliček a do DNA. Prošla jsem činohrou, ale loutky mám radši, i proto, že se za ně můžu schovat.

**Máš nějaké divadelní pokušení?** Určitě bych chtěla hrát pro děti v mateřské školce, děti jsou úžasné a radostné a jsou nejlepší publikum, i když to není jednoduché. Mám několik představení pro mateřinky a je to úžasný jak to děti baští. Jsou prostě nejděčnější.

**V září nastupuješ na DAMU, jaká jsou tvá očekávání?** Splnil se mi velký, ale je to velký otazník. Třeba se sejdeme dobrá parta a potáhneme to spolu dál.

**Jiří Vyšohlíd** – mně chyběla hravost a radost těch dětí

**Seminaristé** – nemohly být zaujaty hrou, protože nemohly rozumět tomu, co říkaly, - kolik toho asi vymyslely děti a kolik pan učitel, - vloni tu hrály taky a bylo to na stejném principu, - je to nacvičené a děti jsou zmanipulované

**Alena Exnarová** – hodnocení Mause Musaka (ZUŠ Děčín)

**Luděk Richter** – jsem zmaten, z recenzí, protože to vypadá, že představení Loutkina i Děčina jsou stejná

**Karel Vostárek** – problém vidí v práci se světlem, ale soubor vysvětlil postojem osvětlovačů – nic nejde

**Karel Makonj** – pokud u Loutkina šlo o manipulaci, tak zde jde o manipulaci s dětmi daleko rafinovanější

**Robert Smolík** - nejvíc mě vadila práce s maskou, která nabízí více možností

**Jiří Vyšohlíd** – chtěl jsem vtrhnout na jeviště, vytrhnout jim ty masky a zahrát si s nimi, chyběla mi v tom ta černoššina

**Jana Štrbová** – nikdy jsem neviděla nikoho dělat s maskou je to naše intuice, pokusili jsme se vytvořit africké divadlo, kde se jednotlivé složky přelívají

**Soubor** – loutky jsme si kaširovali sami, výtvarně je pojednala výtvarnice ze ZUŠky

**Jiří Vyšohlíd** – vadilo mi, že je hudba mimo obraz, jako v propadle

**Pavel Němeček** – chodil jsem k Miladě Mašatové, při tvorbě inscenace šlo v koncích vždy o manipulaci, ale důležitější je ta práce na tom a u tak složitě inscenace to bez toho nejde, manipulace je zde smysluplná, - děti ze semináře měly problém se závěrem, o čem to je - o závidění, o moci?

**Karel Vostárek** – kukátko tomu asi neprospívá

## Rámy + Vernisáž (KALD DAMU, Praha)

skvělý, živý, měli spoustu energie, perfektní - bylo to pohybově perfektně zvládnuté, je to holt škola - vernisáž byla pěkná a to vedle bylo velmi pěkně pohybový

ZVAL BYCH KUZLATKA NA RANDE .EPL .. \* .. VERNISAZ A RAMY, KRASNE A ZAJIMAVE!SUPER

## DO DRUHÉ POLOVINY LETOŠNÍ LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

Probudili jsme se do chladného dne. Svěží vzduch byl vpravdě osvěžující. A je nám toho osvěžení a křepkosti i v redakci třeba víc než kdy jindy. Nechceme-li prospat

mnohem větší hereckou nadsázkou, bystré až staccatové tempo, přesné rytmické členění rychle se střídajících výstupů. To zatím této inscenaci chybí. Ale nechybí jí



některá představení, klíží se nám oči nad korekturami článků. Ano, chybujeme! Zajíčkoví neupadli, ale upadly uši, SPOJÁČEK nehrál o Nekňubovi, ale o princezně hovořící cizí řečí. Jestliže to nebude po dnešním ochlazení lepší, jsme nenapravitelní a propadneme. S odpolednem přišel ZÁCHVAT z Hradce Králové. Nešlo již o naši indispozici, ale o představení hry Jiřího Polehni „Na stropě“. Dramatický text této grotesky z rodu „rakvičkáren“ poněkud předběhl herecké možnosti mladého souboru. Absurdita k stropu zavěšeného malíře přece jen vyžaduje

vůle proniknout k samé podstatě čisté loutkařiny. A právě na hledání nějaké alternativní cesty hry s loutkou zcela rezignovalo vystoupení KALD DAMU, když nám škola nejprve představila gymnastickou trojici s cvičením na pojízdných stojanech s názvem „Rámy“, pak hru lidských stínů u příležitosti vernisáže v galerii paní Miriam, nazvanou „Vernisáž“. Rád bych znal záměr, se kterým někdejší loutkářská katedra DAMU, dnes „Alternativa“, vyslala na celostátní přehlídku amatérských loutkových divadel právě tento nepřilíh inspirativní soubor školních

prací? Cestou z Muzea, z Medu, nebyl to med, to přemítání o loutkařině. Na štěstí to trvalo jen třístapadesát metrů na Malou scénu, kde to znovu rozsvítla děcka z Chlumce nad Cidlinou TAK CO? pásmem žertovných veršovaček s názvem „Dokud nás čápi nerozdělí“. Radost, humor, vtipné loutky, přesné tempo a mezi jevištěm a hledištěm vzácné porozumění. To jsem ovšem netušil, že ten podvečer, (tou dobou si zpravidla dávám studenou večeři), bude gradovat doslova zahlcujícím nástupem jedinečné party z Hradce Králové DNO. Oni už před tím celé odpoledne kolem divadla muzicírováním dělali pravou festivalovou náladu, která teď přešla v jedinečnou jevištní exhibici. „Anatomie“ to je jedinečná cesta loutkářské alternativy. Jenom jsem trochu zatnul, když průvodce celého pořadu, ten který ostatní strhává a žene, poznamenal: „Mirunka jde na Alternativu“ A všechno to ve mně vykřiklo:

„Proboha! A není to škoda?“ Tihle jedineční komici, performéři, muzikanti, co postava to typ k jevištnímu zulíbání, tihle mládenci a krásné panny, ti všichni vypadli z Divadla Jesličky v Hradci Králové. To je neuvěřitelná líheň talentů, které by měly

vzkvétat a nenechat se ničím a nikým pokazit. A vím jak je to snadné.

Nevím, co víc mě z jejich produkce potěšilo „Gomez“ nebo „Anatomie“? Rozhodně musím ještě zmínit tu neopakovatelně cudnou erotickou pohádku „Nezbedná kůzlátka“, kdy dívka tím nejkrásnějším, co má, sehraje jedinečnou parafrázi u nás tradované pohádky, jak vlk sežral malé kozičky. Mám rád soubor Hradišťan, který koncertoval před divadlem od 19.00, ale raději jsem zůstal s kolegy z redakce a znovu a znovu si připomínal tu „jesličkovskou parádu“. To až do představení ČMUKAŘŮ z Turnova, kteří uvedli hru Dády Weissové „Kam se poděly kočičí jazýčky“. Stálice tohoto souboru je nesporná, ale přece jen tomuto dnešnímu představení, které je plné loutkářsky vděčných nápadů, chybí jiskra, rytmus tolik obdivovaný u jejich „Medvídku Pú“. Rozhodně i tato parta bude dál zárukou, že amatérské loutkářství udrží před časem nastoupenou linii moderní tvorby. I proto můžeme jít s uspokojením na Loutkářský bál do Modré hvězdy. Sladké probuzení do příštího dne.

JS

### Kam se poděly kočičí jazýčky (Čmukaři, Turnov)

pěkný, myslím, že to bylo víc pro děti, ale líbilo se mi to, - DNO se mi líbilo víc teda, - líbilo, - já se přiznám, že dneska jsem tak unavená..., - já jsem trochu rozpacitá, protože Čmukaři, to je pojem Chrudimi a samozřejmě, když přijdou s něčím nezvyklým, tak je člověk překvapený, ale tady byla spousta věcí, která to představení retardovala, a nebyla to taková třeskatá sranda



### OHRAZENÍ KUDÁNÍ z č. 2

Pravda je, že kufr jsem zapomněl. Rád bych však redakci upozornil po svém předvčerejším černém a včerejším bílém na své dnešní modré a zítřejší béžové tričko. Barvu důvěrnějších částí prádla jsem ochoten konzultovat jen po předchozí domluvě v nejužším kruhu odborníků (odbornic). Celkovou cenu takto vzniklých nákladů ve výši 365,- Kč s dokladem z Asia Shop Resselovo náměstí předložím redakci k úhradě v nejbližších dnech. Luděk  
PS: Nemám rád udavačky. Zvlášť ty z panských koupelen.

KLUK (BLONDYN) JEN ME MRZELO, ZE DETI MOC RUSILY! DIVADLU ZDAR K@C@ .. \* .. VECI



Vážená redakce, ocenili jsme, že porota hovoří se soubory soukromě, to však ztrácí význam, když se pak veškeré připomínky zveřejní v Lávce. Navíc kritizovaný soubor nemá možnost se veřejně obhájit. Proto se na vás tímto obracíme. Strakaté divadlo

## Z REDAKČNÍ KRABICE

Jelikož jsme se jaksi nedoslechli o možnosti účastnit se zborového semináře po skončení představení, zamrzelo nás, že bychom neměli možnost veřejně obhájit naše podání Budulínka třetího. Rozhodli jsme se tedy několika větami přispět na stránky Lávky.

Uznáváme, že hra s maňásky má v našem podání své rezervy. Zejména liščata (s výjimkou ráčkujícího Chytrouška) musí své charaktery ještě hledat; sami s každou další reprízou nacházíme momenty, které by šly vygradovat do větší grotesknosti a nadšázky.

Byla nám mnohohlasně vytýkána charakterová nevyhraněnost a nečitelnost postav. Budulínek ovšem v našem pojetí nemá být grázl, který prarodičům škodí úmyslně. Dětský divák se s ním zotožní právě proto, že Budulínkovo zlobení je mu známé z každodenního života doma. Dítě, které domácnost zlomyslně demoluje, už je spíše případem pro lékaře, a takového hrdinu dětem ukazovat nechceme. Proto se Budulínkovy trable skládají z rozlitéch povidel, rozbitého džbánů a týrané kočky, nikoli například postřílených liščátek.

Dědeček s Babičkou také nejsou tyraní a mají původ ve skutečném světě. Vnoučka sice v afektu odkáží Lišce, následně toho ale zalutují a hra končí šťastným shledáním, kdy je chlapci odpuštěno. (Obdivujeme ty členy poroty, které jejich děti nikdy nerozčílily k afektovanému jednání.) Autor tím dětem sděluje, že i rodič (prarodič) má své nedostatky.

Představení je starší - vzniklo v sedmdesátých letech (tedy nikoli v padesátých, jak uvádí kritika), nicméně nevšimli jsme si, že by hudba neoslovila současné dětské publikum. Předškolní diváci, jimž je inscenace určena, zpravidla nečiní rozdílu mezi twistem, dixielandem a hipopem. Hudba je pro ně buď strhující (Budulínkovo vzdorné podání písně Běží liška k Táboru) nebo doplňková (přestavby apod.), případně symbolizuje dril, v němž vychovává své potomstvo Liška.

P.S.: Překvapil nás pozoruhodný myšlenkový přenos mezi seminaristy a odbornou porotou. Již jsme si několik kritik a hodnocení vyslechli, ale dosud jsme se nikdy nesetkali s tolika lidmi, kteří ke hře měli naprosto stejné výtky a připomínky, dokonce prakticky stejně formulované.

S pozdravem a úsměvem soubor Strakatého divadla



Toto je zeď nářků. Zde můžete zaznamenat všechny své trable. Asi žádná nemá, zeď je neustále bílá.

## VYTAŽENO Z PROPADLA Dnes nevázně

### První pomoc v divadle

*Údery elektr. vedením* - Vypnouti co nejrychleji vedení, jímž postižený je zachycen, buď vypínačem nebo povolením pojistky. Vedení silného proudu nesmí se přetínati ani přestřihovati.

Dotýká-li se postižený vedení, lze ho odtáhnout jedině za šaty.

Dbáti jest, abychom se nebožáky nedotkli holou rukou na holém těle.

Při nízkém napětí postačí ruku obaliti suchou látkou.

Těmto neštěstím se vyvarujeme opatrným zacházením s elektrickým proudem a nesvěřovati osvětlení laikům.

*Cizí těleso v nose:* Kýchnutí, šimráni v nose pírkem.

*Cizí těleso v hrtanu:* Úder do zad nebo kašlem.

*Cizí těleso v uchu:* Kápnutí mandlového oleje, poslati k lékaři.

*Cizí těleso v hltanu:* Umělým zvracením /pírkem či prstem/

### Posbíráno ze starých Loutkářů:

**Formalismus** – používání sádrových forem při výrobě loutek

**Konservatismus** – směr usilující o používání hlasových konzerv

**Sadismus** – snaha výtvarníků zobrazit na scéně ovocné stromořadí

**Kolonialismus** – vyhoštění inventáře loutkových divadel do místností bývalých maloobchodů

**Objektivismus** – podívání na loutky pouze fotoaparátem

**Romantismus** – zpracování hry podle původní literární předlohy

Propadne-li premiéra, není to ještě tak zlé. Horší je když zapadne.

Bylo na něm znát, že nebyl na vojně – hrál totiž příliš civilně.



Kdyby se zrušilo zákulisí, nebylo by místo na kulisy. Ale na drby by to asi vliv nemělo.

Když se zažereme do divadla, neznamená to ještě, že v něm musíme všechno vyžrat.

### Doporučené hry dle témat:

*K oslavě 28.října*

Do Prahy za prezidentem od Zemana, Probuzení od Plumlovské, Život za republiku od Homolky, Pohádka o našem Honzovi od Rudolfa.

*Proti alkoholismu*

Špiritár, pekelný alchymista, Slepá dedina.

*Pro spořivost*

Čert ve spořitelně, Kašpárek hledá opatovický poklad

*Zdravotnictví*

Bacilínek, Budulínka bolí zoubek, Princezna Bledule, Zázračný doktor Vitamín.

Rady Fr. Jiráska (Odhalená tajemství loutek, nakl. Vilímek 1930)

## Reportáž ze setkání souboru s porotou

Předevčirem jsem se byl podívat, v jakém duchu se nesou setkání souborů s porotou, zdali zadní cíp stanu u divadla K. Pippicha je místem obávaným anebo naopak snad dokonce příjemným. Všem, kdo se snad obávali, musím hned v úvodu říct, že lidská práva tu pošlapávána nejsou. Štěpán Filčík, v němž jsem pro tuto chvíli viděl skrytého ombudsmana, představuje obě strany, soubor a porotu. V tu chvíli začne porota s nevybíravými žerty do vlastních řad. Padají tu výzvy k úplatkům na smyšlené účely. Předseda poroty prohlašuje o Karlu Makonjovi, že tento staví dům. K. Makonj zase představuje jednoho kolegu jako hlavního protagonistu projektu „Mohra na ty vaše rody“. Soubor se se zjevnou úlevou smiřuje s tím, že je se svým představením zapomenut. Tady však porota s ďábelskostí všech tyranů nečekaně obrací a od humoru přechází k tepání inscenace. Ale ani tady to není tak zlé. Porota se zajímá o okolnosti vzniku, zde to bylo konkrétně představení „Kocourkovské povídky“ Opalu Opava. Při vzájemném povídání se leckdy zajímavě odhaluje, proč co jak působí, funguje, případně nefunguje. Obě strany projevují pro sebe vzájemné pochopení, jak soubor, pokud jde o nároky poroty tak porota, co se týče okolností práce souboru. Leckterý z výroků poroty navíc, alespoň jak se zdá, loutkáře inspiruje. Proto, milé soubory, vězte, že takové setkání s porotou, které možná právě vás teprve čeká, vám lze jenom závidět.

Petr V.

## ANKETKA

Co pro tebe znamená loutkové divadlo?

**Jana Štrbová – učitelka ZUŠ Děčín**

Jednu z divadelních cest a možností. My nejsme loutkářský soubor. Nám se loutky a předměty do představení dostávají přirozenou cestou, my je potřebujeme, protože mají větší možnosti než člověk.

**Jiří Kniha – nemocniční klaun pro Hradec Králové a Pardubice, herec divadla DNO**

Divadlo, kde herec přes jakýkoliv předmět něco vyjadřuje. A předmět může vyjádřit cokoliv, ať je to marioneta, hadr nebo třeba auto.

**František Kaska – člen divadla Strápek, profesor plzeňského gymnázia**

Loutkový divadlo, to je taková veliká krása

**Petr Mlád – Divadýlko Kuba**  
Práci, zábavu, potěšení.

**Robert Smolík – scenograf divadla Minor**

Znamená pro mě hlavně magii, kouzlo, možnost vytvořit si vlastní svět, kde se může stát cokoliv.

**Petr Řezníček – místostarosta města Chrudim**

Pro mě je loutkové divadlo spojeno zcela určitě s dětstvím, kam jsem rád chodil jako malý kluk. A nyní je pro mě spojeno s velmi příjemným začátkem prázdnin.



Náš odborný časopis vycházející nepřetržitě od roku 1917, nejprve pod názvem Loutkář, následně Loutková scéna, po druhé světové válce se připojil Československý loutkář, aby se po rozdělení Československa znovu vrátil k názvu Loutkář, je nejdéle vycházejícím kulturním časopisem v Evropě. Jeho posláním, oslovovat nemalé řady amatérských loutkářů, informovat o světovém loutkářském dění, přinášet drobné rady ze všech oblastí loutkářské tvorby, se v padesátých letech rozšířil o informace ze života profesionálních scén u nás i v zahraničí. Postupem

času procházel mnoha peripetemi, tu vyhovoval více pověstnému loutkářskému „hračičkaření“, v jiném období kladl důraz na teorii loutkového divadla, věnoval víc pozornosti profesionální scéně, aby se v posledních letech znovu více obracel k diferencované tvorbě amatérské scény. Po celou dobu své pětadevadesátileté existence bojoval o přízeň pravidelných předplatitelů, přesto nikdy nestál před tak kritickou situací možnosti ukončení vydávání jako v posledních třech čtyřech letech. Zánik takového časopisu by byl v každém případě oslabením vlivu našeho loutkářství na celkový kulturní život u nás. Oslabila by se kontinuita vývoje našeho amatérského i profesionálního loutkářství, přestala by existovat informovanost mezi jednotlivými tvůrci a loutkářskými soubory.

**Zachování existence tohoto časopisu je však prosť: náš zvýšený zájem o jednotlivá čísla, zajištění předplatného.**

JS

## Výstava v divadle K. Pippicha

Výstava „O českém loutkovém divadle rodinném“ je určitě dobrou inspirací pro všechny. Krom toho, že na ní uvidíte, jak jsou jednotlivá divadélka pojata, si v jednom můžete zahrát. Jak mi krátce po otevření řekl její iniciátor (za vším stojící a všudypřítomný) Štěpán Filčík: „Když loutka pomůže nemocným, například autistickým dětem, někdy jako to poslední, pak přece může pomoci i nám, zdravým. Jsou to tytéž nervové spoje v mozku.“ Navíc tahle rodinná divadélka byla kdysi standardní součástí domácností českých a to ve stavovských a měšťanských rodinách v době, kdy v okol-

ních zemích byla teprve výsadou aristokracie. To a mnohem víc se dozvíte v bulletinu „O českém loutkovém divadle rodinném“ z pera Jaroslava Blechy, který vydalo oddělení dějin divadla Moravského zemského muzea Brno. Bulletin je k odebrání ve výstavní síni. Někteří se možná

ptáte, kudy se do oné galerie vstupuje. Tak je to zprava od vchodu do divadla a až nahoru. Kdybyste výstavu v rámci hektického programu LCh nestihli, vězte, že je otevřena až do 27. července a přístupná je po celou dobu zdarma.

Petr Vydra



RIKA CHE & JEHO MLADÉ RADIKALY JIZ BRZY UVIDEME V PRVNICH RADACH BOJE PROTI



GLOBALIZACI, CHVALIME .. \* .. MILUJU MARTINA SKERIKA ZE DNA ! MAGDALE VOKURKOVA